

मनवः षट् व्यतीताः ससन्धयः । वैवस्वतस्थ च मनोर्गु-
गानां त्रिचनो गतः । अष्टाविशाद्व्युगादाद्वाद्यातमेतत्
कृतं युगम् । अतः कालम् प्रसंख्याय संख्यामेकत्र
पिच्छ्रेत्” । सू० सि० तदानयनप्रकार उक्तः । तत्र
हृश्चादिकस्य अहर्गणस्थानयनमित्यम् । ब्राह्मदिन-
मानं मनुष्यपरिसायेन ४३२००००००० वर्षाः रात्रि-
मानञ्च तथा, इत्यहोरात्रमानम् ४८६१०००००००
वर्षाः ब्राह्माहोरात्रमानम् ३६० गुणितं तस्य वर्षमानम्
१७५१०४००००००००० एवं वर्षगतं ब्रह्मणः परमायुः
१७५०४००००००००००० तस्यायुषोर्वृक्षम् ८७५५
२००००००००००००० वर्षागताः । मन्वन्तरसंख्या ३०६७२०
००० षड्भिर्गुणिताः १८४०३२०००० एते वर्षाः पश्चात्
मनूनां गताः । तथा सन्धयश्च सप्त कृतयुगप्रमाणा गतास्तत्र
युगसन्धिमानम् १७२८००० कृतप्रमाणवर्षाः सप्तभि-
र्गुणिताः १२०९६००० वर्षाः । सप्तमस्य वैवस्वतमनोः
२७युगानि गतानि तेषां समष्टिः ११६६१०००० वर्षाः
सत्यादीनां त्रयाणां गतानां युगानां मानम् ३८८८००० ।
एवमादिहृदितः वर्त्तमानयुगान्तर्गतद्वादशयुगपर्यन्तम् ।
८७५५२१९७२९४४००० वर्षाः गताः
पराङ्मतः १९७२९४४००० वर्षा गताः । वर्त्तमान
महायुगात् ३८८८००० वर्षागताः । एवमब्दपिच्छं कृत्वा
तत्र कलिद्युगगताब्दापिच्छं योज्यम् । एतानि च सौररह-
स्याणीति ३६० गुणितानि सौरदिनवृन्दानि गतानि भवन्ति ।
“मध्यमपहभक्तिश्च सावनेन इत्युक्तेः सावनैरेव पृथग्मध्यभा-
वज्ञानमतस्तेभ्यः सि० शि० चान्द्रसावनानयनं दर्शितम् ।
यथा “कथितकल्पगतोऽर्कसमागयो रविगुणो गतमाससम-
न्वितः । खदह्नै ३० गुणितस्तिक्षिसंयुतः पृथगतोऽधिकमास
१५९३३००००० समाहतात् । रविदिनानि १५५५२-
०००००००० गताधिकमासकैः कृतदिनैः सहितो
द्युगणो विधोः । पृथगतः पठितावम २५०८२५५००००
संशुष्पाद्विषुदिना १६०२९९९००००००० प्रगतावमव-
र्जितः । भवति भास्करवासरपूर्वको दिनगणो
रविमध्यमसावनः । अधिकमासदिनक्षयशेषतोदुघटिका-
दिकमत्र न गृह्यते” । “अत्र वासना । कल्पगताब्दा
द्वादश्युगणिता रविमासा जातास्ते चैत्रादिगतचान्द्रतल्लयैः
सौरैरेव युतास्त्रिंशद्युगा द्वादशसंप्रतिपदादिगततिथि-
तल्लयैः सौरैरेव दिनैर्युताः । एवं ते सौरा जातास्तेभ्यः
पृथक्स्थितेभ्योऽधिकसानयनं त्वैराधिकेन । यदि

कल्पसौरदिनैः कल्पाधिसा लभ्यन्ते तदैभिः किमिति ।
फलं गताधिसाः । तैर्दिनीकृतैः पृथक् स्थितः
सौराहर्गणैः सहितश्चान्द्रो भवति । यतः सौरचान्द्रा-
न्तरमधिसादिनाम्येव । अथ चान्द्राद् द्युगणादव-
सानयनं त्वैराशिकेन । यदि कल्पचान्द्राह्नैः कल्पावसानि
लभ्यन्ते तदैभिः किमिति । फलं गतावसानि । तैरु-
नश्चान्द्रोऽहर्गणोऽतः कर्त्तव्यः । यतः सावनचान्द्रान्तर-
ेवमान्येव । एवं कृते सति रवेर्मध्यमः सावनाहर्गणो
भवति न स्फुटः । मध्यमस्फुटाहर्गणयोर्भेदो गोले
कथितः । स चाहर्गणोऽर्कादिः । यतः कल्पादौ
रविवासरः । अत्राधिसासानयनेऽधिसाशेषं न
स्थाप्यम् । न पुनस्तस्माद्दिनाद्यवयवा आह्वराः । एष-
मवमशेषमपि । न तस्माद्घटिकादिकं आह्वरम् । नन्व-
लुपातः सावयवो भवति कुतस्तदवयवा न आह्वराः ।
तत्कारणं गोले कथितं व्याख्यातं च” प्रमिता० । मध्य-
मग्रहाद्यहर्गणानयनं तत्रैवोक्तम् । “साम्पात् स च-
क्राच्च खगात् कृद्भ्रातृ तत्कल्पचक्रात्महर्गणः स्यात्” ।
निरपचक्रादपि कुट्टकोन वक्ष्येऽप्यतोऽप्याच्च तथाप्ययोगात् ।
“ग्रहस्य भगणराशिभागकला विकला अन्ते विकलाशेषं
च कुदिनैः संगुण्य स्वच्छेदेन विभज्योपर्युपरि निलि-
पेत् । तद्यथा । भगणादिपक्षे विकलाशेषार्थाध कल्प-
कुदिनगुणे विकलाशेषस्थाने कुदिनैर्विभज्य विकलास्थाने
फलं प्रलिप्य तत्र पञ्चा ६० विभज्य कलास्थाने निलि-
प्यैवं भगणान् यावत् । तत्र कल्पभगणैर्हृतेऽहर्गणः
स्यात् । अत्रोपपत्तिर्विलोभगणितेन । तथा निरपच-
क्रादपि ग्रहात् तथा केवलादप्यादपि तथा शेषयोः
शेषाणां वा योगादहर्गणानयनसमपत इति प्रश्नाध्याये
कुट्टकविधिना वक्ष्यते” प्रमि० । कलिगताद्यहर्गणानयनं
तत्रैव । “कलिगताद्य वा दिनसञ्चये दिनपतिर्भृगुजप्र-
भृतिस्तदा । कलिसुखध्रुवक्षेप समन्वितो भवति तद्द्युगणो-
द्भवखेचरः” । “अत्र कलिगताहर्गणेऽयं विशेषः ।
शुक्रादयो वारो गणनीयः । यतः कल्पगताहर्गणात्
कलिसुखे शुक्रवारो भवति । तत्र च ये ग्रहास्ते
ध्रुवसंज्ञाः कल्पिताः । तद्द्युगणभवः खेचरश्च कलि-
सुखध्रुवक्षेप समन्वितः कार्य इत्यत्र वासनापि सुगमा”
प्रमि० । कुट्टकविधिश्च बीजगणिते दर्शितो यथा ।
“अस्य गणितस्य ग्रहगणिते सङ्ग्राहप्रयोगः । तदर्थे कि-
ञ्चिद्वक्ष्यते । “कल्पाग्रह शुद्धिविकलावशेषं मल्लिख भाज्यः